

Cesta

11
2007

KŘEŠŤANSKÝ ČASOPIS PRO DĚTI

cena 5 Kč

Modlitba	3
Exodus aneb Přeházené listy Bible.....	4
Osobnost měsíce.....	6
Biblická jména	7
Mějte se před časem na pozoru	8
Výtvarně-literární soutěž.....	10
Co jsem viděl	12
Učíte se anglicky?	13
Soutěž o tři knihy	14
Rostliny v Bibli	15
Květina	16

Vydavatel: Ústřední rada Církve československé husitské
 Adresa redakce: Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6, tel.: 220 398 107
 Šéfredaktorka: Mgr. Jana Krajčířiková, e-mail: jana.krajcirikova@ccsh.cz

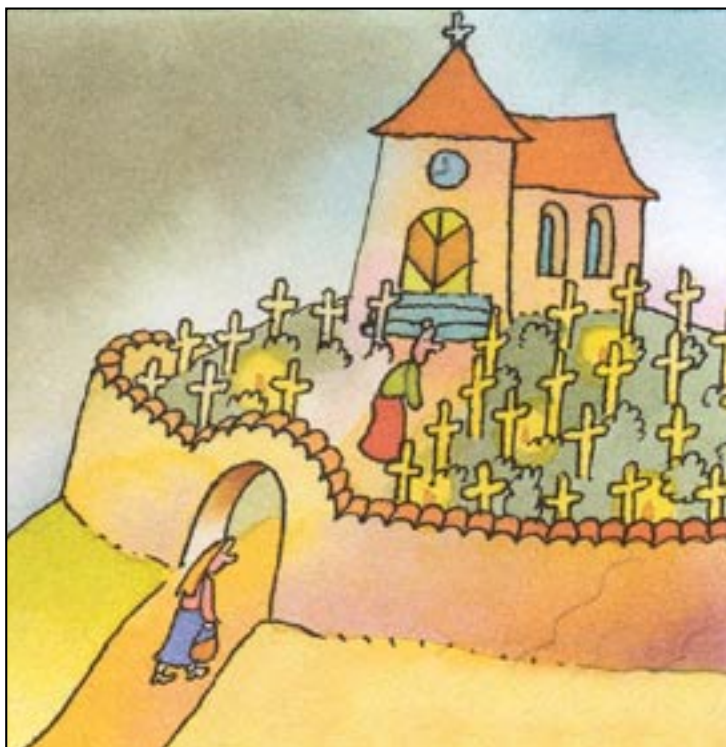
Tisk: Grafotechna Print s. r. o.

Distribuce: A.L.L. production s. r. o., Poděbradská 24, 190 00 Praha 9,
 tel.: 234 092 851, e-mail: predplatne@predplatne.cz

Objednávky a reklamace vyřizujte, prosím, přímo s distributorem.

Ilustrace: H. Rokytová, G. Filcík, H. Zmatlíková, J. Vodrážka, V. Junek,
 J. Kostecký, O. Bajusová a archiv časopisu Cesta

Registrováno pod číslem MK ČR E 8426 dne 2. 2. 2000

Pane Bože,
včera jsme byli s maminkou a tátou na hřbitově,
kde má hrob babička s dědečkem.
Pamatuji si je už jen málo,
ale vím, že byli strašně moc hodní.
Proto jsem si jistý,
že jsou už teď dávno u tebe
a mají se dobře.
Děkuji ti,
že se o ně staráš,
stejně jako o nás.
Amen

Na str. 15 si můžete zkontrolovat tajenku a tedy i to, zda jste správně seřadili pomíchané odstavce příběhu.

3. Deset egyptských ran

Proto na Egypt seslal Bůh prostřednictvím Mojžíše a Árona první ránu – pomocí hole proměnili všechnu vodu v Nilu v krev. Ryby lekly, voda páchla a nedala se pít. To trvalo sedm dní. Faraónovi kouzelníci dokázali totéž. Faraón odmítl Izraelce propustit. **(A)**

Bůh poslal Mojžíše a Árona za faraónem s příkazem, aby ho požádali, ať propustí Izraelce. Faraón chtěl, aby dokázali, že je skutečně posílá Bůh. Mojžíš použil svou hůl, pomocí které mu Bůh umožnil dělat zázraky. Nejprve hůl proměnil v draka. Faraónovi kouzelníci ale uměli totéž. Mojžíšův drak však sežral všechny jejich draky. Faraóna to nepřesvědčilo a Izraelce nepropustil. **(Z)**

Znovu přišel Mojžíš žádat faraóna, aby propustil hebrejský lid, aby mohl sloužit Hospodinu. Varoval jej, že pokud tak neučiní, zamoří Hospodin celý Egypt žábami. Faraón Hebrejce nepropustil, a tak se celá zem začala hemžit žábami. Faraónovi kouzelníci to také svedli, přesto faraón požádal Mojžíše, ať žáby zahubí, že pak Izraelce pustí. Stalo se tak, faraón ovšem svůj slib nesplnil. **(T)**

Další pohroma, kterou Bůh postihl Egyptany, byly mouchy, jimiž zamořil celou zem. Aby však faraónovi ukázal svou moc, místo, kde přebývali Izraelci, bylo od much uchráněno. Faraón jim znovu slíbil Izraelce propustit, když zbaví Egypt much. Ani tentokrát ovšem svůj slib nedodržel. **(R)**

Třetí ranou byli komáři. Áron úderem hole proměnil veškerý prach v Egyptě v komáry. To už faraónovi kouzelníci napodobit nedokázali. Řekli mu, že je to prst Boží. Přesto však Izraelce nepropustil, protože jeho srdce bylo zatvrzelé. **(V)**

Poté vyzval Hospodin Mojžíše a Árona, ať rozhodí po zemi saze z pece. Z nich se staly vředy hnisavých neštovic, které postihly všechny egyptský

lid i jejich dobytek. Přesto ani tentokrát faraón nepustil Izraelce, aby mohli v poušti přinést Hospodinu obět. **(E)**

Pátou ranou, kterou potrestal Hospodin zatvřelého faraóna, byl dobytčí mor, který postihl všechny krávy, velbloudy, osly, koně i prasata, patřící Egypťanům. Stádům Izraelců se nic nestalo. Ani to však faraóna nepřesvědčilo. **(Z)**

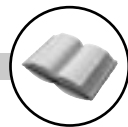
Hospodin ohlásil poslední ránu, kterou postihne Egypt. „Pak vás faraón nejen propustí, přímo vás vyžene z Egypta,“ řekl. „Vyžádejte si na Egypťanech jejich stříbrné a zlaté šperky, ty vezměte s sebou. O půlnoci projdu Egyptem a zabiji všechny prvorozené – od prvorozeného syna faraóna až po prvorozeného syna poslední otrokyně. Jen svůj vyvolený národ uchráním.“ Když Mojžíš faraóna varoval, neposlechl ho a Izraelce nepustil. **(T)**

Znovu předstoupili Mojžíš s Áronem před faraóna a varovali jej, že kdy nepustí Hebrejce, uvalí Hospodin na Egypt strašné krupobití. „Už dávno jsem mohl celý Egypt zahubit,“ řekl Hospodin, „ale já jej zachoval, abych na něm mohl ukázat svou velikost.“ Kdo neposlechl jejich varování, toho druhý den zastihly hrozné kroupy, hromobití, déšť a oheň, které zničily celou úrodu. Jedině země Gošen, kde sídlili Izraelci, byla ušetřena. Faraón zase sliboval, že Hebrejce propustí, jen když už ta pohroma přestane. Svůj slib však znovu porušil. **(L)**

Hospodin potom seslal na Egypt temnotu, která trvala tři dny a tři noci. Lidé neviděli jeden druhého a nikdo se neodvážil hnout z místa. Jen Izraelci měli ve svých obydlích světlo. Faraón nakonec svolil, že Izraelci mohou odejít i se svými dětmi, nedovolil však, aby s sebou vzali svá stáda. S tím Mojžíš nesouhlasil, proto mu faraón pohrozil, ať mu již nechodí na oči. „V den, kdy mi přijdeš na oči, zemřeš!“ pohrozil mu. Mojžíš mu odpověděl: „Jak jsi řekl, už ti na oči nepřijdu.“ **(S)**

Další pohroma, kterou Mojžíš a Áron předpověděli, byly kobylky. Faraónovi služebníci jej začali přemlouvát, ať již ty Hebrejce pustí. Faraón nakonec prohlásil, že pustí hebrejské muže. Ženy a děti však pustit odmítl. Proto přivolal Mojžíš východní vítr, který přinesl obrovská hejna kobytek. Bylo jich tolik, že se až zatmělo, a vyplenily všechno, co zbylo po krupobití – všechny byliny, stromy, v celém Egyptě nezůstal jediný zelený lísteček. Znovu prosil faraón, znovu sliboval a opět svůj slib nedodržel. **(O)**

Jana Krajčířiková

Jan OTTO

(* 8. 11. 1841 Příbyslav, + 29. 5. 1916 Praha)

– český nakladatel

Jan Otto, v hovorovém jazyce jako Oťák, se stal synonymem pro žel dosud nepřekonanou českou univerzální encyklopedii. Jejích 28 dílů (včetně 1 dílu doplňků) vycházelo v Ottově nakladatelství v letech 1888–1909. Ottovu nakladatelskou činnost však nelze omezit na toto jediné, byť pozoruhodné dílo. Vždyť Ottova světová knihovna do svého ukončení v roce 1931 dosáhla téměř 2 000 titulů. Seznamovala české čtenáře ve vesměs kvalitních překladech s významnými díly světové literatury. Jan Otto vydával i naučnou literaturu a na svou dobu vynikající jazykové slovníky. Mezi jeho další počiny náležela i Laciná knihovna národní, jedna z vůbec prvních Ottových edic, která čtenáře seznamovala s díly českých autorů za cenu dostupnou vskutku všem. V nakladatelství vycházely i sebrané spisy: Vrchlického, Arbese, Světlé, ale i Shakespeara a dalších autorů. Pro náročnější byly připraveny výpravné knihy o Národním divadle, proslulý Brehmův život zvířat a desítky dalších. Otto stál také za vydáváním časopisů, jako byl Lumír, Zlatá Praha či Světozor. Když se v roce 1911 slavilo 40 let trvání nakladatelského domu, byl to opravdu celonárodní svátek. Jan Otto jistě vzpomínal na své začátky, kdy byl po 10 let účetním a disponentem v tiskárně E. Grégra, než se osamostatnil. Nyní působil mj. jako předseda grafické společnosti Unie, předseda správní rady Živnostenské banky a roku 1912 byl dokonce jmenován členem panské sněmovny.

Po Ottově smrti se podnik změnil ve společnost s ručením omezeným a vzdor snaze jeho majitelů, mezi něž patřil i Ottův zeť, se od 20. let dostával do chronických potíží. Nakonec v letech 1935–36 svou činnost musel ukončit a největší projekt – dodatky k Ottovu slovníku naučnému (Ottův slovník naučný nové doby, Praha 1930–1943) – převzalo nakladatelství Novina.

Mobil, nakladatel a vydávatel J. OTTOV v Praze, Naučný slovník dílo 18. 1888, v. 1, obzvl. 3.

Pokud na I začínala jména mnoha významných biblických postav, pak písmeno J je ještě důležitější. Vždyť tímto písmenem začíná i jméno Kristovo! Zkusme si však alespoň stručným výčtem připomenout i ta ostatní (všechna, např. izraelské a judské králové, se sem však nevejdou):

Jákob (Gn 25,26) – Izákův syn, později Izrael (viz minulé číslo Cesty).

Jákobovi synové **Juda (Gn 35,23)** a **Josef (od 39. kap. Gn)** – obdařen schopností vykládat sny, prodán svými bratry do otroctví a ve službách egyptského faraóna zajistil pro svůj lid živobytí.

Jitro (Ex 18. kap.) – Mojžíšův tchán, poradil mu, aby část svých pravomocí předal určeným správcům lidu.

Jozue (bibl. kniha) – přivedl Izraelce do zaslíbené země.

Jónatan (1 S 18,1) – syn Saulův a přítel Davidův.

Ježabel (1 Kr 21. kap) – krutá manželka izraelského krále Achaba, neváhala dát zabít Nábota, aby mu mohla vzít jeho vinici.

Jób (bibl. kniha) – symbol lidského utrpení.

Jeremjáš (bibl. kniha) – prorok, který působil za krále Jósijaše v době, kdy se země dostala pod nadvládu Babyloňanů.

Jóel (biblická kniha) – prorok.

Jonáš (bibl. kniha) – prorok, který odmítl poslechnout Hospodina a musel proto strávit tři dny a tři noci v útrobách velké ryby.

Josef (Mt 1,18–25) – otec Ježíše Nazaretského.

Jan Křtitel (Mt 3,1) – prorok, který připravoval cestu Páně.

Ježíšovi učedníci **Jakub Zebedeův** a jeho bratr **Jan (Mt 4,21)**, Bible říká, že Pán Ježíš Jana miloval nejvíc ze všech učedníků, Jan je také autorem Janova evangelia a tří Janových dopisů. Mezi epištolami pak najdeme také list **Judův** a list **Jakubův**.

Dalšími Ježíšovými učedníky byli **Jakub Alfeův (Mt 10,3)** a **Jidáš Iškariotský (Mt 10,4)**, který jej pak zradil.

Josef z Arimatie (Mt 27,57) Ježíše pohřbil.

(dokončení z minulého čísla)

„Zpočátku jsem byl tím vyděšen, protože jsem cizincovým slovům nerozuměl a zdála se mi tajemná. Ale pak jsem se jim smál, když jsem poznal, jak nesmyslné bylo cizincovo varování a že ten muž si tak jistě chtěl jenom zažertovat. Neboť, pomyslel jsem si, jak by bylo možné, aby něco neviditelného, jako je čas, mělo trestat? Měl by se snad jako nějaká ruka napřáhnout a popadnout mě? A protože jsem hodinář, měl bych se mít před časem zvlášť na pozoru?

Avšak asi o rok později jsem se už nesmál. Jednoho odpoledne v parném létě se událo toto:

Kostelník z katedrály svaté Kateřiny přišel za mnou, že s odbíjením věžních hodin je něco v nepořádku. Zavřel jsem krám a šel jsem hned za ním.

Je to obtížné vystoupit po malých stupních točitého schodiště a stát pak nahoře ve věži daleko od všech městských střech. Po celou hodinu jsem pak pracoval na hodinách, protože v přítmí, které tam nahoře panuje, jde práce jen pomalu kupředu. K tomu se ještě přidalo veliké denní horko, které se nahromadilo pod trámovím a žhnulo jako nějaká pec. Když jsem práci skončil, sotva jsem stál na nohou, tak jsem byl slabý, a to první, co jsem pak udělal, bylo nabrání vzduchu, čerstvého vzduchu.

Když někdo vzhledne z ulice k ciferníku věžních hodin, může tam, kde se ručičky otáčejí, tedy uprostřed ciferníku spatřit malý otvor. Tento otvor je ve skutečnosti mnohem větší, než zdola vypadá, dá se jím snadno prostrčit hlava. A tímto otvorem jsem protáhl hlavu a zhluboka nabral dech.

A když jsem se tak nějakou dobu díval dolů na ulici, pocítil jsem najednou, že mě něco tlačí do krku. Chtěl jsem hlavu rychle vtáhnout zpět, ale nešlo to, bylo už příliš pozdě. Omámen horkem jsem nepomyslel na to, že hodinový stroj, který byl během práce zastaven, jsem uvedl zase do chodu. Malá ručička věžních hodin se mi položila shora na krk a tlak se každou minutu zvětšoval.

Začal jsem křičet, abych přivolal pomoc, ale nikdo z lidí na ulici mě nemohl slyšet. Od vteřiny k vteřině rostl můj strach, věděl jsem, že chybí jen pár minut, že čas posune ručičku ještě o pár centimetrů dál a pak budu tady nahoře bédně udušen, zardoušen hodinovou ručičkou. A v tu chvíli jsem

náhle uslyšel znova ta zvláštní slova cizincova: „Mějte se před časem na pozor!“ Nyní jsem věděl, že čas nemůže jen trestat, nýbrž dokonce i zabít.

Kostelník, který náhodou přišel nahoru, aby se na mě podíval, mně v poslední chvíli zachránil život. Ale trest, ten trest za svůj čin jsem skrze protrpěný strach ze smrti opravdu dostal.“

Sassetti sňal lupu z oka a zavřel plášť hodinek: „Prosím, monsignore,“ řekl, „vaše hodinky jsou hotové.“

Hans Breiteneichner

Přel. Zdeněk Svoboda

Dnes vám přinášíme báseň dvanáctiletého Davida Vlčka, kterou přispěl do soutěže na téma „Kdo je můj bližní“.

O veliké řepě

Byl jednou u cesty domeček,
v tom domečku babička a dědeček.
Měli tam zajíčky, slepičky a kuřátka,
v rohu kohoutka a taky prasátka.
V budouc spinkal pejsek Alík,
na okně se vyhřívá kočka Micka,
v domě uklízí vnučka
a kolem se mihne i malá myška.
U domku je také pole,
dědeček tam veze kapku hnoje.
Najednou zastaví, přemýšlí,
co na to pole vlastně zasadí?
Tu uvidí na kole pošťáka Pepu
a napadne ho: „Zasadím řepu.“
I zasadí děda řepné semínko
a odpočine malinko.
Děda nosí na pole vody konev
a říká si, to bude můj konec.
Řepa roste, roste, roste, až je veliká.
Děda se radostí tetelí,
ale babička se kaboní.
To je veliká řepa,
to bude po nás veta.
Děda říká, babko, babko,
já ji shodím jako jablko.
Táhne řepu dědek, táhne,
ale ale nevytáhne.

Volá dědek na babku,
babko, babko, mělas pravdu,
já tu řepu nevytáhnu.
Prosí dědek babku, ať jde na pole
a tu řepu s ním vytáhne.
Táhnou, táhnou,
ale řepu nevytáhnou.
Babka volá na vnučku,
pojd' nám pomoct trošičku.
Vnučka na pole přispěchá
a táhne a táhne, ale ani ona s nimi
řepu nevytáhne.
Tu uvidí vnučka pejska a volá naň,
pojd' nám pomoct maličko,
dostaneš čerstvé masíčko.
Pejsek honem přispěchá,
táhnou, táhnou, ale řepu
nevytáhnou.
Kolem běží kočička,
má pusku celou od mlíčka.
Pejsek ji pěkně poprosí,
ale ani ona s nimi řepu nevyprostí.
Z díry vystrčí hlavu zvědavá myška,
i poprosí ji kočička.
Pojd' nám pomoct řepu vytáhnout,
nemůžem s ní ani hnout.
Myška honem přiskočí,

a světe, div se, řepa povolí.
Je to legrace veliká,
řepa padá na dědka,
dědek padá na babku,
babka na vnučku,
vnučka na pejska,

pejssek na kočku
a kočička na myšku.

Pokud jim děti nepůjdeme pomoci,
budou se tam s řepou vytrhlou
válet do noci.

Viděl jsem rybník v jednom žáru
 Viděl jsem domek tancovat
 Viděl jsem koně na stožáru
 Viděl jsem vrabce karty hrát
 Viděl jsem ševce sedět v hrnku
 Viděl jsem mouchu ze zlata
 Viděl jsem prstýnek žrát srnku
 Viděl jsem lva pást kozlata
 Viděl jsem bábu pod řešetem
 Viděl jsem kuře stoleté
 Viděl jsem housle bloudit světem
 Viděl jsem psa růst z kotěte
 Viděl jsem kočku a ta kočka
 Za pravdu ve všem dala mi –
 Kdo nechce věřit ať si počká
 A přečte si to s čárkami:

Viděl jsem rybník, v jednom žáru
 viděl jsem domek, tancovat
 viděl jsem koně, na stožáru
 viděl jsem vrabce, karty hrát
 viděl jsem ševce, sedět v hrnku
 viděl jsem mouchu, ze zlata
 viděl jsem prstýnek, žrát srnku
 viděl jsem lva, pást kozlata
 viděl jsem bábu, pod řešetem
 viděl jsem kuře, stoleté
 viděl jsem housle, bloudit světem
 viděl jsem psa, růst z kotěte
 viděl jsem kočku, a ta kočka
 se nikdy v čárkách nesplete.

Anglické lidové říkadlo
 přeložil Emanuel Frynta

12. Děkuvzdání za všechny dary Země

Máme v naší církvi v říjnu jednu hezkou slavnost. Říkáme jí Děkuvzdání za úrodu nebo za všechny dary Země. Každý přinese něco na malou výstavku těchto darů – ovoce, zeleninu, ořechy, kaštiny, obilné a kukuřičné klasy, chléb atd. Krásně je naaranžujeme před stolem Páně a naše farářka nás pak vede při bohoslužbě děkuvzdání. Potom slavnost pokračuje programem pro děti, kde můžeme některé z těchto darů a listy použít na výrobu obrázků, zvířátek a mnoha dalších věcí podle své fantazie. A samozřejmě, co by to bylo za oslavu bez velkolepé hostiny!

13. All Souls' Day

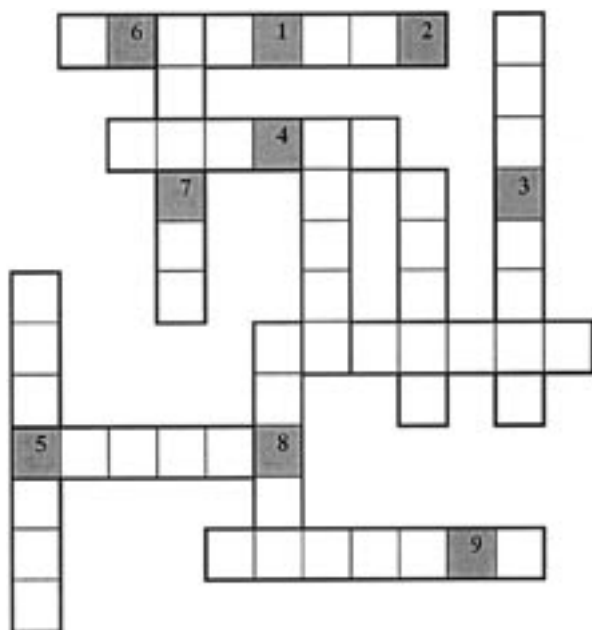
The beginning of November reminds us of all people who were near and dear to us but already passed away. The nature and weather is usually cold and dark and sad, so we tend to be sad so. But we have to keep in mind that their death is not the end. They just went to God, our heavenly Father and once we all will meet there again. If we believe this, we cannot be really sad. So let us in peace commemorate all people who are not anymore among us, with a hope and faith they are happy now and sooner or later we will be again with them.

Slovíčka:

All Souls' Day	Dušičky
near and dear	blízcí a drazí
pass away	zemřít
heavenly Father	nebeský Otec
commemorate	připomínat si

Naši podzimní doplňovačku vyřešíte, když se vám podaří správně do ní vepsat slova podle počtu jejich písmen (vždy shora dolů a zleva doprava). Výherce tří knih otiskneme v lednové Cestě, takže nám svá řešení pošlete nejpozději do poloviny prosince!

8 písmen:
listopad, příprava

7 písmen:
mrazíky, palčáky,
sychravo

6 písmen:
čepice, spánek,
zásoby

5 písmen:
barvy, chmury,
svetr

Tentokrát máme jen jednoho výherce knihy – řešení soutěže ze září 2007
(BABÍ LÉTO NÁS POMALU UNÁŠÍ K PODZIMU) nám poslala pouze

Lucie KAŠPAROVÁ z UNIČOVA

Blahopřejeme!

Ovoce

V tomto našem malém seriálku o rostlinách v Bibli jsme si už povídali o fíkovníku, vinné révě, olivách. Jaké další ovoce můžeme v Bibli najít?

Jsou to například granátová jablka, o kterých se zmiňuje např. Ageus

2,19 nebo Píseň písní (4,3; 4,13; 6,7). Zde najdeme také zmínku o ořechové zahradě (6,11). Granátová jablka byla také zdobícím ornamentem (např. 1 Kr 7,18–20; Ex 39,24). Zvědové přinesli granátová jablka, spolu s vinným hrozdem a fíky, ze zaslíbené země jako důkaz její úrodnosti (Nu 13,23).

Další ovocný strom, který jsem v Bibli našla, je datlovník (Joel 1,12, kde je uvedena také jabloň). Z datlí a hroznů se pekly koláče (2 S 6,19; 1 Pa 16,3).

V Bibli však velmi často najdeme obecný výraz ovoce – ať již v jeho původním smyslu, jako plody ovocných stromů (např. 2 S 16,1), nebo ve smyslu přeneseném, např. často se mluví o ovoci skutků (Iz 3,10), ovoci spravedlnosti (Jk 3,18).

Pán Ježíš řekl známý výrok o stromu a ovoci (Mt 7,15–20): „Tak každý dobrý strom dává dobré ovoce, ale špatný strom dává špatné ovoce... A tak poznáte po jejich ovoci.“

V Pavlově listu Galatským pak čteme o ovoci Božího Ducha: „Ovoce Božího Ducha však je láska, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrota, věrnost“ (5,22).

Jana Krajčířiková

A D A D A D

La la la la...

C₆ (E⁷) A D A D D⁷

Květi-na vadne lis-tí o-padá-vá

G D c A⁷

no-vé se v staré promě - ní I bar - va ztmavne

D f_{is} E⁷ A 8

ži-vot sbohem dá-vá běh světa prý se nezmě - ní

D A D D⁷ G

Ačko-li lis-tí dá - le odpadá-vá já v lásku Boží věřit

f_{is} G D h

smím zpí-vat jí k chvále že nám ži - vot dá - vá

G A⁷ D Fine A D

i když se bli-ží smrti sún La la la la...

A D A D C₆ (E⁷) A

Dal segno al Fine